

Resolució 181/2017, de 7 de juny**Número d'expedient de la Reclamació:** 132/2017.**Administració reclamada:** Generalitat de Catalunya. Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.**Informació reclamada:** Informes d'auditoria del Consorci del Palau de la Música elaborats per la Intervenció General de la Generalitat des de 2006 fins a 2011 i al·legacions formulades per l'esmentat Consorci.**Sentit de la resolució:** Estimació.

Resum: L'article 234.2 LOPJ no resulta d'aplicació a aquesta reclamació perquè la persona reclamant no s'adreça al Poder Judicial per tal de tenir accés a les actuacions judicials, sinó que s'adreça a l'Administració de la Generalitat sol·licitant l'accés a una sèrie de documents elaborats per la seva Intervenció General amb anterioritat al procés judicial en curs. L'article 234.2 i la resta de preceptes d'aquesta part de l'LOPJ no pretenen en cap moment modular o incidir en el règim d'accés a informació pública garantit per la legislació de transparència, sinó que tenen per finalitat regular l'accés a la informació que es troba a mans del Poder Judicial, sotmetent-lo a regles materials i procedimentals totalment diverses i independents de les previstes per l'LTAIPBGE i l'LTAIPBG. El límit de la igualtat de les parts en els processos judicials no pot ser aplicat en aquest concret supòsit de fet, atès que els informes d'auditoria als quals es demana accés van ser comunicats als responsables del Palau de la Música ara jutjats en el mateix moment en què van ser elaborats, i que totes les parts del procés penal hi han pogut accedir en formar part de les actuacions judicials, la instrucció de les quals va concloure molt abans que es presentés la sol·licitud d'accés. Si totes les parts del procés penal en curs coneixen ja els informes sol·licitats i els han pogut prendre degudament en consideració en articular la defensa i l'acusació, és clar que el seu lliurament a la persona reclamant no ocasionarà cap perjudici per a la igualtat d'unes i altres ni per a la seva tutela judicial efectiva. El límit de la investigació i sanció de les infraccions penals persegueix fonamentalment evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, comportar la destrucció de proves o la sostracció dels delinqüents de l'acció de la justícia. Es tracta, per tant, d'un límit evident que tracta sobretot d'evitar que els presumptes responsables d'infraccions penals puguin eludir les responsabilitats que els corresponguin en conèixer anticipadament, gràcies al dret d'accés, informacions sobre les investigacions que els afecten en un moment anterior al previst per la legislació processal. Quan el jutge d'instrucció declari el secret del sumari, i aquest secret afecti a un document al qual vol accedir una determinada persona en exercici del dret d'accés a informació pública, l'Administració podrà invocar el límit de l'article 21.1.b LTAIPBG per impedir-ne temporalment l'accés. Però la pròpia LECrim obliga a aixecar el secret del sumari com a mínim deu dies abans que acabi la fase d'instrucció i impedeix declarar-lo durant la fase de judici oral, que és pública. D'altra banda, el secret del sumari abastarà normalment documents i informacions obtinguts durant les investigacions realitzades en el marc del procés, i no pas els documents integrants de la causa que hagin estat elaborats amb anterioritat per les diverses administracions en exercici de les seves funcions ordinàries sense relació amb el procés en curs. En aquest cas, el límit no es pot invocar perquè la sol·licitud d'accés es formula quan ja s'ha conclòs la fase d'instrucció i s'ha aixecat el secret del sumari, i totes les parts han pogut accedir al contingut dels esmentats informes, informes que els responsables de la gestió del Palau ara processats coneixien des del mateix moment en què van ser emesos. El fet que se'n lliuri una còpia al periodista reclamant no pot, per tant, ocasionar cap perjudici per a la investigació penal, ja realitzada i conclusa, ni impedirà la imposició de les sancions corresponents. A aquesta manca de perjudici per als béns protegits pels articles 21.1.b LTAIPBG i 14.1.e LTAIPBGE s'ha de sumar l'interès públic indiscutible que existeix en l'accés per part de la ciutadania, i en especial per part dels mitjans de comunicació, a documents relacionats amb els greus delictes comesos, segons confessió dels propis responsables, en la gestió

del Palau de la Música. L'accés de la ciutadania i dels mitjans a aquesta documentació no només serveix per reforçar la garantia del correcte desenvolupament del procés penal i l'adequada depuració de les responsabilitats penals que corresponguin, sinó que permet sotmetre a control democràtic l'actuació de les pròpies instàncies de supervisió cridades a vetllar pel bon ús dels recursos públics.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Informes d'auditoria. Règims especials d'accés. Accés a actuacions judicials. Límits. Investigació i sanció de les infraccions penals. Igualtat de les parts en els processos judicials. Mediació.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 24 de març de 2017 té entrada a la GAIP la Reclamació 132/2017, presentada contra la desestimació per part del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya de la sol·licitud d'accés a informació que s'indica a l'antecedent següent. La persona reclamant demana seguir el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

2. El 31 de gener de 2017 la persona reclamant, periodista, adreça a l'Administració de la Generalitat la sol·licitud d'accés a informació pública següent (núm. d'expedient 9015-57376/2017):

“En data 19 de desembre de 2016 vaig realitzar petició de dret d'accés a la informació pública per obtenir un llistat dels informes d'auditoria realitzats per la Intervenció General de la Generalitat (número de registre 9015-657257/2016, EXI-2016-EXP-SIP001SOLC-00000691).

En la resposta [obtinguda] hi consta la realització d'onze actuacions de control financer mitjançant auditoria al Consorci del Palau de la Música, des de 2006 fins a 2011.

L'objectiu d'aquesta petició és accedir als corresponents informes d'auditoria, així com a les al·legacions que l'òrgan fiscalitzat hagi pogut realitzar en el seu moment”.

Demana que la informació li sigui lliurada en format PDF, per correu electrònic.

3. El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat desestima la sol·licitud anterior mitjançant resolució datada el 27 de febrer de 2017 (signada electrònicament el dia 28), “atès que la informació sol·licitada es troba afectada per la limitació d'accés a la informació pública prevista a l'article 21.1 [LTAIPBG], lletres b) i d), en relació amb les lletres e) i f) de l'article 14.1 de la [Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–]”.

La resolució justifica l'aplicació a aquest cas dels límits citats (investigació o sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries i principi d'igualtat de les parts en els processos judicials i tutela judicial efectiva) en els termes següents:

“Segons la informació facilitada pel Gabinet Jurídic de la Generalitat els fets que són objecte del judici del Cas Palau comprenen des de l'any 1998 a 2009 inclusivament, per la qual cosa cal limitar l'accés a la informació que es troba dins del període comprès en l'actuació judicial en curs.

Igualment es considera necessari limitar l'accés a la informació dels anys no encausats, ja que les auditories dels exercicis 2010 i 2011 contenen informació dels exercicis inclosos en el procediment judicial en curs.

La limitació a l'accés es fonamenta pel fet que en trobar-se les actuacions judicials en procés, sense que s'hagi pres una decisió final, l'accés a la informació sol·licitada podria provocar disfuncions en el decurs de la instrucció del plet i perjudicar el seu correcte desenvolupament, així com les investigacions dels il·lícits penals”.

4. Com s'ha dit, el 24 de març de 2017 la persona reclamant presenta reclamació davant la GAIP contra aquesta desestimació de la seva sol·licitud d'accés. Motiva la reclamació en els termes següents:

“La resolució de Vicepresidència de data 27 de febrer de 2017 denega l'accés a les auditories del Palau amb l'argument que la seva divulgació podria comportar un perjudici per a la investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries, en relació al judici del Cas Palau. La resolució està fora de lloc perquè la instrucció del judici del Cas Palau ja ha conclòs; per tant, el contingut de les presents auditories no podria interferir per res en la judicialització de la present causa. De fet, molt probablement les auditories estan incorporades al sumari del cas, sobre el que ja no existeix secret”.

5. El 3 d'abril de 2017 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió a tràmit de la reclamació. El 5 d'abril de 2017 la GAIP trasllada la reclamació al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat i li demana un informe jurídic sobre ella, còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació pública de què deriva i el nom de la persona que representarà l'Administració en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 20 d'abril de 2017 la GAIP rep l'informe jurídic emès pel Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda sobre aquesta reclamació i una còpia de l'expedient corresponent. L'informe, després de reproduir els arguments de la resolució citada a l'antecedent 3, manifesta el següent en relació amb les consideracions efectuades per la persona reclamant (antecedent 4):

“En relació a aquesta qüestió, s'ha consultat al Gabinet Jurídic de la Generalitat sobre l'estat actual del procés judicial per ponderar si la reclamació formulada pot ser atesa en aquest moment.

Segons informació facilitada pel Gabinet Jurídic de la Generalitat actualment s'està celebrant el judici oral del cas Palau, i es troba en fase de declaració de testimonis. La prova pericial en principi no s'iniciarà fins a finals d'aquest mes. Els perits de la Intervenció General no

declararan fins a mitjans del mes de maig. Per tant, cal tenir present que els perits encara no han declarat sobre els seus respectius informes que consten a la causa.

Certament, tal com afirma el reclamant, en trobar-se en plena celebració del judici oral, ja no regeix el secret del sumari establert als articles 301 i 302 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

No obstant això, i respecte als informes d'auditoria de la Intervenció General que consten incorporats a la causa, conforme a la disposició addicional primera apartat 2 de la Llei 19/2013 i a la disposició addicional primera apartat 2 Llei 19/2014, l'accés a aquests es regeix per la normativa específica i amb caràcter supletori per les lleis de transparència esmentades.

Segons l'article 234.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial [LOPJ], les parts i qualsevol persona que acrediti un interès legítim i directe tenen dret a obtenir, tal com disposen les lleis processals i, si s'escau, la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de justícia, còpies simples dels escrits i documents que constin en les interlocutòries, no declarats secrets ni reservats. També tenen dret que se'ls expedixin els testimoniatges i certificats en els casos i a través de la via que estableixen les lleis processals.

En conseqüència, i d'acord amb aquesta disposició de la Llei orgànica del Poder Judicial, cal, per accedir a la documentació que forma part d'una causa judicial, que el reclamant acrediti la seva condició de part en el procés judicial o bé la seva condició de titular d'un interès legítim i directe. En aquest cas, de la documentació aportada pel reclamant no en resulta acreditat.

Per l'exposat, resta limitat l'accés a la informació sol·licitada, i aquesta Administració no pot facilitar-la al ser-li d'aplicació la normativa específica que estableix el règim d'accés especial regulat a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial .

Per altra banda, tal com ja es va fonamentar en la Resolució de 28 de febrer de 2017, l'article 14.1, lletra e), de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, no només esmenta la investigació, sinó que també inclou la sanció dels il·lícits penals com a causa habilitant per a limitar l'accés a la informació, per la qual cosa la denegació no només afecta a la fase instructora (en els mateixos termes, es pronuncia l'article 21.1 b) de la [LTAIPBG]), sinó també a la fase actual, d'acord amb el previst a l'apartat 2 de l'article 21 d'aquesta Llei, conforme és possible denegar l'accés si així ho estableix una norma amb rang de llei, que en aquest cas és la Llei orgànica del Poder Judicial".

L'esmentat informe arriba a les conclusions següents:

"Per tot l'exposat, aquesta Assessoria Jurídica informa sobre la procedència d'aplicar el règim d'accés especial regulat a l'article 234.2 de la Llei orgànica del Poder Judicial, d'acord amb la disposició addicional primera apartat 2 de [l'LTAIPBGE] i amb la disposició addicional primera apartat 2 de la Llei 19/2014, per quant [la persona reclamant] no ha acreditat la seva condició

de part ni el seu interès legítim i directe en el procés judicial en curs. Així mateix d'acord amb la lletra e) de l'article 14.1 de [l'LTAIPBGE], i l'apartat b) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, en relació amb els límits establerts a l'article 14.1 f) i 14.2 de [l'LTAIPBGE] i l'article 21.1 d), i 21.2 de la Llei 19/2014, es limita també l'accés a la informació demanada [per la persona reclamant], en relació als informes d'auditoria realitzats per la Intervenció General [en el] període 2006-2011, per quant l'aplicació d'aquests té per objecte evitar que aquest accés pugui produir un perjudici al procediment judicial en curs".

7. El 21 d'abril de 2017 la GAIP rep una comunicació del Departament de la Vicepresidència amb els noms de les dues persones que el representaran en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
8. El 25 d'abril de 2017 la GAIP trasllada l'informe emès pel Departament de la Vicepresidència a la persona reclamant, que no formula al·legacions.
9. El 23 de maig de 2017 la GAIP convoca les parts a la sessió de mediació, que té lloc el 30 de maig de 2017 a la seu de la GAIP, en presència de la persona mediadora i de la secretària tècnica d'aquesta Comissió. La persona reclamant exposa la seva condició de periodista i el seu interès en la informació sol·licitada, la qual considera que és d'interès públic. La part reclamada argumenta que consideren que és d'aplicació la normativa específica en aquest cas, en concret l'article 234.2 LOPJ, que restringeix l'accés a aquesta informació que ha estat incorporada al procés judicial del cas Palau i que, en la mesura que el procés judicial no ha finalitzat i la documentació ha estat incorporada a la causa, l'accés és restringit a les parts i a les persones interessades. Consideren que l'accés es podrà donar un cop el procés judicial estigui finalitzat però és reservat mentre no hagi recaigut sentència judicial. La sessió de mediació finalitza sense acord de les parts.
10. En no assolir-se un acord de mediació, cal que la GAIP es pronunciï sobre la reclamació, de conformitat amb l'article 42.6 LTAIPBG i l'apartat 18.1 del *Manual de mediació* de la GAIP. D'acord amb l'article 42.4 LTAIPBG, el procediment ha estat suspès mentre s'ha convocat i ha tingut lloc la mediació.

Fonaments jurídics

1. Informació sol·licitada i objecte de la reclamació

Com es desprèn dels antecedents, la persona reclamant, periodista, vol accedir a un seguit d'informes d'auditoria del Consorci del Palau de la Música elaborats per la Intervenció General de la Generalitat entre els anys 2006 i 2011, així com a les al·legacions eventualment formulades al respecte per l'esmentat Consorci. L'Administració de la Generalitat s'oposa al lliurament d'aquesta informació en considerar que, en tractar-se d'informes incorporats a la causa penal que s'està encara tramitant pels

delictes comesos en la gestió del Palau de la Música, només hi poden accedir les parts i les persones que acreditin un interès legítim i directe, d'acord amb l'article 234.2 LOPJ. L'Administració reclamada també entén que el lliurament d'aquesta informació mentre encara no ha finalitzat el procés judicial penal pot afectar negativament al desenvolupament d'aquest procés i comportar un perjudici, en particular, per a la sanció de les infraccions penals jutjades (article 21.1.b LTAIPBG) i per a la igualtat de les parts en l'esmentat procés judicial i la tutela judicial efectiva (article 21.1.d LTAIPBG). L'Administració no s'oposa al lliurament de la informació un cop s'hagi dictat sentència.

2. Normativa aplicable. La manca d'aplicació de l'article 234.2 LOPJ a aquesta reclamació

Per tal de resoldre adequadament aquesta reclamació cal començar determinant quina és la normativa que li resulta aplicable. Durant la tramitació de la reclamació (no així a la resolució desestimatòria inicial, on no es fa cap referència a l'LOPJ) l'Administració considera, com s'acaba de veure, que resulta aplicable l'article 234.2 LOPJ, precepte que, segons ella, restringiria l'accés als documents incorporats a una causa judicial a les parts en el procés i a qui acrediti un interès legítim i directe, interès que no hauria acreditat el periodista reclamant.

L'article 234 LOPJ estableix el següent:

"1. Los Letrados de la Administración de Justicia y funcionarios competentes de la Oficina judicial facilitarán a los interesados cuanta información soliciten sobre el estado de las actuaciones judiciales, que podrán examinar y conocer, salvo que sean o hubieren sido declaradas secretas o reservadas conforme a la ley.

2. Las partes y cualquier persona que acredite un interés legítimo y directo tendrán derecho a obtener, en la forma dispuesta en las leyes procesales y, en su caso, en la Ley 18/2011, de 5 de julio, reguladora del uso de las tecnologías de la información y la comunicación en la Administración de Justicia, copias simples de los escritos y documentos que consten en los autos, no declarados secretos ni reservados. También tendrán derecho a que se les expidan los testimonios y certificados en los casos y a través del cauce establecido en las leyes procesales".

(Es transcriu la versió oficial castellana, i no la catalana publicada al suplement català del BOE, perquè en aquesta es tradueix erròniament el terme "autos" del segon apartat per "interlocutòries", quan la traducció correcta hauria de ser aquí "actuacions", com als articles 251, 252, 266.2, 454.1, 458, 476, 477.c, 478.d i 555 LOPJ).

Aquest precepte no resulta d'aplicació a aquesta reclamació perquè, contràriament al que sosté l'Administració reclamada (antecedent 6), no constitueix un règim especial d'accés a informació pública als efectes de la disposició addicional primera, apartat segon, de l'LTAIPBG i l'LTAIPBGE, ni es pot considerar que busqui protegir un determinat tipus d'informació pública, en els termes previstos per l'article 21.2 LTAIPBG. Com es desprèn amb claredat de la seva connexió amb l'apartat 1, i de la seva

ubicació sistemàtica dins la part de l'LOPJ relativa a la publicitat de les actuacions judicials, el precepte regula només l'accés als documents incorporats a causes judicials que les parts i altres persones poden demanar als "lletrats de l'Administració de justícia i funcionaris competents de l'oficina judicial", i no pas l'accés a documents administratius demanats a l'Administració que els ha elaborat, com és aquí el cas.

De l'àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació de la legislació de transparència (articles 2 i 13 LTAIPBGE i articles 2, lletres *b* i *f*, i 3 LTAIPBG) es desprèn que aquesta no resulta d'aplicació a l'accés a actuacions judicials. L'article 2.1.f LTAIPBGE només declara la seva aplicació a poders de l'Estat diversos de l'executiu (com el legislatiu, el Consell General del Poder Judicial i el Tribunal Constitucional) "en relació amb les seves activitats subjectes a dret administratiu" i no pas en relació amb les seves funcions característiques, com l'exercici de la funció jurisdiccional. I les actuacions judicials, com a informació que es troba a mans del Poder Judicial en exercici de la seva funció jurisdiccional, no encaixen dins la noció estricta "d'informació pública" de la legislació de transparència, entesa com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions" (article 2.b LTAIPBG, en termes similars a l'article 13 LTAIPBG).

L'article 234.2 i la resta de preceptes d'aquesta part de l'LOPJ (com l'article 235, sobre l'accés dels interessats als llibres, arxius i registres judicials, l'article 235 bis, sobre l'accés a les sentències i altres resolucions judicials, o el nou capítol 1 bis d'aquest títol, amb regles específiques sobre el tractament de dades personals amb fins jurisdiccionals pels tribunals), per tant, no pretenen en cap moment modular o incidir en el règim d'accés a informació pública garantit per la legislació de transparència, sinó que tenen per finalitat regular l'accés a aquest tipus específic d'informació que es troba a mans del Poder Judicial, sotmetent-lo a regles materials i procedimentals totalment diverses i independents de les previstes per l'LTAIPBGE i l'LTAIPBG. Així ho confirma el desplegament reglamentari d'aquests preceptes de l'LOPJ dut a terme pels articles 1 a 7 del Reglament 1/2005 dels aspectes accessoris de les actuacions judicials, aprovat per Acord de 15 de setembre de 2005 del Ple del Consell General del Poder Judicial, on s'estableix, entre altres aspectes, que les sol·licituds d'accés s'han d'adreçar als secretaris judicials, precisant el document o documents als quals es vol accedir i "exposant la causa que justifica el seu interès", que la sol·licitud serà resolta en el termini de dos dies, amb silenci negatiu, sent impugnable davant el jutge o president que correspongui, i que contra l'acord d'aquest jutge o president es podran interposar els recursos establerts al Reglament 1/2000 dels òrgans de govern dels tribunals, aprovat per Acord de 26 de juliol de 2000 del Ple del Consell General del Poder Judicial (article 4). En no ser d'aplicació l'LTAIPBGE, els sol·licitants d'accés a actuacions judicials no disposen de la possibilitat de reclamar davant els òrgans de garantia previstos per aquesta llei, com el Consell de Transparència i Bon Govern estatal o la pròpia GAIP. El fet que aquesta regulació, que ha estat modificada per darrer cop l'any 2015 (després, per tant, de l'aprovació de l'LTAIPBGE), sigui més restrictiva que la continguda en la legislació de transparència per a l'accés a la informació

administrativa, és comprensible si es té en compte que la gran majoria d'actuacions judicials es refereixen a litigis entre subjectes particulars, on no existeix cap interès públic en l'accés als documents que les integren.

Com s'ha vist als antecedents, en aquest cas la persona reclamant no s'adreça al Poder Judicial per tal de tenir accés a les actuacions judicials, en virtut de l'article 234.2 LOPJ i la resta de preceptes acabats d'examinar, sinó que s'adreça a l'Administració de la Generalitat sol·licitant l'accés a una sèrie de documents elaborats per la seva Intervenció General en exercici de la funció administrativa ordinària d'auditoria i control financer de les entitats del sector públic que preveu l'article 71.1 del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel que s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC). Es tracta, per tant, d'una sol·licitud d'accés a informació elaborada per una Administració pública, adreçada a aquesta, que es troba plenament sotmesa a l'LTAIPBG, i no pas a l'LOPJ. El fet que aquests documents, elaborats amb independència de tot procés judicial, hagin passat a incorporar-se després a una causa penal no altera aquesta conclusió.

La pròpia LTAIPBG, així com l'LTAIPBGE, contemplen en tot cas la possibilitat que la informació pública (administrativa) sol·licitada tingui incidència en un procés penal en curs, preveient dos límits concrets que poden arribar a justificar la denegació d'accés, i que l'Administració reclamada també invoca a la resolució que desestima l'accés i a l'informe jurídic emès durant la tramitació d'aquesta reclamació. Es tracta dels límits previstos a les lletres *b* i *d* de l'article 21.1 LTAIPBG i, en termes molt similars, a les lletres *e* i *f* de l'article 14.1 LTAIPBGE. En els dos fonaments jurídics següents s'examinaran ambdós límits separatament i es valorarà si poden servir per denegar l'accés a la informació sol·licitada.

3. El límit de la igualtat de les parts en el procés judicial penal en curs i la tutela judicial efectiva

Com s'acaba de dir, tant la resolució desestimatòria impugnada com l'informe jurídic emès pel Departament durant la tramitació d'aquesta reclamació també fonamenten la denegació d'accés en el límit dels articles 21.1.d LTAIPBG i 14.1.f LTAIPBGE, que permeten impedir o restringir l'accés quan el coneixement o la divulgació de la informació comporti un perjudici per a la "igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva".

Ambdós escrits es limiten a esmentar el límit, sense motivar degudament la seva concurrència, com exigeixen els articles 20.3 i 34.4.a LTAIPBG. Sembla evident, en tot cas, que no pot ser aplicat en aquest concret supòsit de fet, atès que els informes d'auditoria als quals es demana accés van ser comunicats als responsables del Palau de la Música ara jutjats en el mateix moment en què van ser elaborats (com es desprèn de l'article 71.5 TRLFPC), i que totes les parts del procés penal hi han pogut accedir en formar part de les actuacions judicials, la instrucció de les quals va concloure molt abans que es presentés la sol·licitud d'accés (la interlocutòria de finalització de la instrucció i obertura del judici oral és de 24 de juliol de 2015; el fet que el judici oral no hagi començat efectivament fins l'1 de

març de 2017 no té cap rellevància a aquests efectes). Si totes les parts del procés penal en curs coneixen ja els informes sol·licitats i els han pogut prendre degudament en consideració en articular la defensa i l'acusació, és clar que el seu lliurament a la persona reclamant no ocasionarà cap perjudici per a la igualtat d'unes i altres ni per a la seva tutela judicial efectiva.

Segons ha assenyalat aquesta Comissió a diverses resolucions (entre d'altres, a la Resolució de 2 de febrer de 2016 sobre la Reclamació 31/2015 i a les Resolucions 84/2017, de 8 de març i 113/2017, de 20 d'abril) i, amb major deteniment, al Dictamen 5/2016, l'aplicació d'aquest límit de l'article 21.1.d LTAIPBG està sotmès a condicions estrictes (en particular, que la informació pública a la qual es demana accés hagi estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió), que clarament no concorren en aquest cas.

4. *El límit de la investigació o la sanció de les infraccions penals*

El darrer límit invocat per l'Administració reclamada per oposar-se al lliurament de la informació sol·licitada és el dels articles 21.1.b LTAIPBG i 14.1.e LTAIPBGE, que permeten impedir o restringir l'accés quan el coneixement o la divulgació de la informació comporti un perjudici per a la "investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries". Segons l'Administració, el fet que tercers aliens al procés penal en curs accedeixin als informes d'auditoria sol·licitats abans que s'hagi dictat sentència pot provocar "disfuncions" i "perjudicar el seu correcte desenvolupament". Davant l'al·legació de la persona reclamant que el fet que hi accedeixi no pot afectar la investigació penal, perquè quan formula la seva sol·licitud ja ha finalitzat la fase d'instrucció, l'Administració replica que el límit incideix també durant la fase del judici oral, atès que els articles 21.1.b LTAIPBG i 14.1.e LTAIPBGE no protegeixen només la "investigació" de les infraccions penals, sinó també la seva "sanció", i que el 20 d'abril de 2017, quan emet l'informe jurídic (antecedent 6), "els perits [de la Intervenció General] encara no han declarat sobre els seus respectius informes que consten a la causa" i als quals es demana accés.

La invocació d'aquest límit per part de l'Administració reclamada tampoc no pot prosperar. Segons l'article 20.2 LTAIPBG, "les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia", i el que fa l'Administració en aquest cas és efectuar una interpretació amplíssima d'aquest límit, que pràcticament impediria accedir a tot document administratiu incorporat a una causa judicial penal (fins i tot aquells que, com succeeix en aquest cas, no han estat elaborats per al procés judicial en qüestió, sinó en exercici de les funcions ordinàries de l'Administració) mentre el procés es trobi en curs i no s'hagi dictat sentència (ferma). Tenint en compte la durada que poden tenir els processos penals, sobretot els més importants (la instrucció del cas Palau va començar l'any 2009 i encara no s'ha dictat sentència), i el gran nombre de causes actualment obertes per delictes de corrupció i relacionats amb

les administracions públiques, on s'incorpora una gran quantitat de documents administratius, la interpretació realitzada per l'Administració portaria a impedir l'efectivitat del dret d'accés i de la pròpia legislació de transparència en relació amb informació pública especialment rellevant durant molts anys, precisament en els casos més greus, aquells que donen lloc a possibles responsabilitats penals, i on la transparència és més necessària.

Com aquesta Comissió ha assenyalat al Dictamen 1/2016 i en diverses resolucions (recentment, per exemple, a la Resolució 174/2017, de 31 de maig), i s'afirma expressament a la Memòria explicativa del Conveni núm. 205 de Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009, conveni de referència en la matèria i en què s'han inspirat els legisladors estatal i català en la formulació dels límits dels articles 14 LTAIPBGE i 21 LTAIPBG, el límit aquí considerat persegueix fonamentalment evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, comportar la destrucció de proves o la sostracció dels delinqüents de l'acció de la justícia. Es tracta, per tant, d'un límit evident que tracta sobretot d'evitar que els presumptes responsables d'infraccions penals (o administratives, o disciplinàries) puguin eludir les responsabilitats que els corresponguin en conèixer anticipadament, gràcies al dret d'accés, informacions sobre les investigacions que els afecten en un moment anterior al previst per la legislació processal.

Atesa aquesta finalitat, és un límit que opera, en el cas de les infraccions penals, durant les investigacions que pugui fer l'Administració (en especial, les forces i cossos de seguretat), i que es troba estretament relacionat amb la facultat de què disposa el jutge instructor de decretar el secret total o parcial del sumari, secret sumarial que impedeix que les pròpies parts puguin accedir prematurament a determinats documents per tal d'evitar que es comprometi de forma greu el resultat de la investigació o del procés (mitjançant, p. ex., la destrucció de proves o la fugida) o un risc greu per a la vida, llibertat o integritat física d'una altra persona (article 302 de la Llei d'Enjudiciament Criminal –LECrím–). Quan el jutge d'instrucció declari el secret del sumari, i aquest secret afecti a un document al qual vol accedir una determinada persona en exercici del dret d'accés a informació pública, l'Administració podrà invocar el límit de l'article 21.1.b LTAIPBG per impedir-ne temporalment l'accés. Però la pròpia LECrím obliga a aixecar el secret del sumari com a mínim deu dies abans que acabi la fase d'instrucció (article 302 LECrím) i impedeix declarar-lo durant la fase de judici oral, que és pública (articles 301 i 649 LECrím). D'altra banda, el secret del sumari abastarà normalment documents i informacions obtinguts durant les investigacions realitzades en el marc del procés, i no pas els documents integrants de la causa que hagin estat elaborats amb anterioritat per les diverses administracions en exercici de les seves funcions ordinàries sense relació amb el procés en curs.

A la vista de la interpretació restrictiva que s'ha de fer d'aquest límit al dret d'accés, sembla clar que no pot ser invocat per impedir l'obtenció dels informes d'auditoria sol·licitats. Com s'ha vist anteriorment, la sol·licitud d'accés es formula quan ja s'ha conclòs la fase d'instrucció i s'ha aixecat el secret del sumari, i totes les parts han pogut accedir al contingut dels esmentats informes, informes que els responsables de la gestió del Palau ara processats coneixien des del mateix moment en què van ser emesos. El fet

que se'n lliuri una còpia al periodista reclamant no pot, per tant, ocasionar cap perjudici per a la investigació penal, ja realitzada i conclosa, ni impedirà la imposició de les sancions corresponents. La seva difusió ni tan sols podrà condicionar les declaracions dels pèrits de la Intervenció General, que ja van tenir lloc el darrer 9 de maig de 2017.

A aquesta manca de perjudici per als béns protegits pels articles 21.1.b LTAIPBG i 14.1.e LTAIPBGE s'ha de sumar l'interès públic indiscutible que existeix en l'accés per part de la ciutadania, i en especial per part dels mitjans de comunicació, a documents relacionats amb els greus delictes comesos, segons confessió dels propis responsables, en la gestió del Palau de la Música. L'accés de la ciutadania i dels mitjans a aquesta documentació no només serveix per reforçar la garantia del correcte desenvolupament del procés penal i l'adequada depuració de les responsabilitats penals que corresponguin, sinó que permet sotmetre a control democràtic l'actuació de les pròpies instàncies de supervisió cridades a vetllar pel bon ús dels recursos públics. Aquesta finalitat no és només perseguida per la legislació de transparència, sinó per la pròpia legislació processal penal, quan disposa la publicitat dels debats del judici oral i admet la presència dels mitjans de comunicació en les seves sessions (articles 680 a 682 LECrim).

En no concórrer cap dels límits invocats per l'Administració ni cap altre dels previstos per la legislació de transparència, cal declarar el dret del periodista reclamant a obtenir la informació sol·licitada, en el format electrònic demanat o, si no està disponible en aquest format, en paper.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 132/2017 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia dels informes d'auditoria del Consorci del Palau de la Música elaborats per la Intervenció General de la Generalitat des de 2006 fins a 2011 i de les al·legacions eventualment formulades per l'esmentat Consorci. La informació ha de ser lliurada en format PDF o, si no està disponible en aquest format, en paper.
2. Anul·lar la Resolució de 27 de febrer de 2017 per la qual es denega la sol·licitud d'accés formulada.
3. Requerir al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya que, en el termini màxim de cinc dies des de la notificació d'aquesta Resolució, faciliti a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1.
4. Requerir al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya que informi la GAIP sobre el compliment d'aquesta Resolució tan bon punt es produeixi.
5. Convidar l'empresa reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 132/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 7 de juny de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.